

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2985/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Новковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Петар Стојановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2892/18 од 20.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2892/18 од 20.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2892/18 од 20.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1841/14 од 30.11.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је породична стамбена зграда, ближе описана у изреци, заједничка имовина оца тужиље и мајке тужиље стечена у току трајања брака и да је отац тужиље власник $\frac{1}{2}$ идеалног дела породичне стамбене зграде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се тужена обавезе да призна, трпи и дозволи тужиљи упис права утврђеног ставом првим изреке у јавне књиге у које се уписују права на непокретностима. Ставом трећим изреке одбијен је приговор литиспенденције као неоснован. Ставом четвртим изреке одбијен је предлог тужене за одређивање акторске кауције као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 310.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2892/18 од 20.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер су нижестепене одлуке сагласне правном ставу Врховног касационог суда израженом у бројним одлукама у предметима са истоврсном или сличном чињенично-правном ситуацијом. Наиме, ревизија се односи на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а тужена у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда. Ревизијом се побија утврђено чињенично стање и указује на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се овај правни лек не може изјавити (члан 407. став 2. ЗПП).

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради утврђења поднета је 19.05.2014. године. У тужби је означена вредност предмета спора на 1.000.000,00 (милион) динара. Поднеском од 26.02.2015. године тужиља је објективно преиначила тужбу (повећањем постојећег захтева), којим је означила вредност предмета спора на 3.500.000,00 динара (29.069 евра).

С`обзиром на то да је вредност побијеног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра у динарској противвредности, изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић